

voor de illustraties en waarvan men den tekst niet leest en er zijn andere, welke men zich aanschaft voor den tekst, waarbij men de illustraties op den koop toe neemt. In het eerste geval scheurt men er zoo mogelijk de illustraties uit, in het tweede den tekst. Weer andere, zeldzamer, boeken bewaart men zoowel voor den tekst als voor de illustraties, die, zoo zij al niet in kunstelijke overeenstemming met den inhoud zijn, de fantasie althans niet vergiftigen en den indruk vervalschen.

Meestal worden platen bij een tekst gemaakt. Zeldzamer wordt een begeleidende, verklarende of bewonderende tekst bij prenten geschreven. Als men het meer op deze manier probeerde, zou men wellicht meer kans op een goeden uitslag hebben.

Volgens puristen der nobele boekkunst is het illustreeren van een boek met koper- of staalgravures, etsen, litho's of reproducties van teekeningen niet het ware eieren-eten. Zij beweren, dat thans alleen de houtgravure er aanspraak op kan maken een werk van een volmaakte eenheid voort te brengen; dat hier de materie, de factuur van den tekst, de drukletter eenzelfde is als van de illustratie, de gravure: een houtgravure wordt ongeveer met dezelfde werktuigen gegraveerd als een letter; de techniek der houtgravure is eenzelfde als die der typografie. Zoo mogen zij ook het gecartonneerde boek prefereeren boven het in linnen, leer of perkament gebonden boek, omdat de structuur van carton niet veel anders is dan die van papier.

Voor mij, ik ben geen lid dezer technische club, noch een beginselruiter: er zijn meesterlijk gedrukte boeken, die ontsierd worden door hout-snedes of -gravures, die wel niet fraai, maar dan toch zuiver in de alleen-zaligmakende leer en even vervelend als achtenswaardig zijn. Alleen voor het argument, dat de houtgravure de eenige manier is, welke veroorlooft z.g. „luxe-uitgaven” met oorspronkelijke gravures te versieren zonder te veel kosten, voor een bescheiden „inkoopsprijs”, kan ik iets voelen.

Ik bewonder en waardeer de prenten en ex-libris van den modernen houtgraveur Valentin le Campion, die onlangs in de benedenzaal van den kunsthandel Santee-Landweer te zien waren, niet allereerst omdat het zuivere houtgravures, maar omdat zij schoon zijn en tot de beeldende kunst behooren. Beoefend door talenten als hij, kan de oudste techniek van de prent nog lang de jongste blijven!

Le Campion is een heel jong kunstenaar, van Russische en Fransche afkomst, wiens eerste werken in Frankrijk gepubliceerd werden onder z'n oorspronkelijken geslachtsnaam Valentin Bitt. Zooals bijv. de illustraties van een modernen roman „L'Homme vierge” van Marcel Prévost, in een voor het groote publiek bestemde populaire collectie. Voor 45 cent kan men zich een werk verschaffen, dat, hoewel in groote oplaag, op ordinair papier gedrukt, volgens sommigen vele z.g. bibliophile boeken verre overtreft.

Le Campion werd opgeleid te Moscou; hij bezocht het instituut van schoone